

Elsevier, 14 februari 2012

Windenergie

Diverse lezers reageerden op het omslagartikel 'Wind lost niets op' (26 januari, pagina 58).

'Hoewel ik me niet kan vinden in de opvatting dat het met de milieuvervuiling op wereldschaal allemaal nogal meevalt en dat we ons dus niet erg hoeven te haasten om passende maatregelen te nemen, ben ik het er helemaal mee eens dat overheden soms wonderlijke wegen bewandelen om daarin een steentje bij te dragen,' schrijft **Sjaak Ipen-**

burg uit Utrecht. 'Hoewel dege-lijk Deens, Amerikaans en Australisch onderzoek aantoont dat je heel voorzichtig moet zijn met het plaatsen van windmolens binnen een afstand van circa 1.500 meter tot woningen, gaat de gemeente Utrecht onverdroten voort met het plannen van zulke turbines op afstanden van 500 tot 900 meter naast dichtbe-

volkte woonwijken.'

Ook **Ruud Wienk uit Utrecht** maakt zich zorgen over de geplande aanleg van dit windmolenpark op het industrieterrein Lage Weide. 'Studies hebben aangetoond dat vooral het laagfrequente geluid van windturbines leidt tot slaapproblemen en andere lichamelijke en geestelijke klachten.'

Volgens Wienk hebben bezorgde burgers, verenigd in het platform Buren van Lage Weide, ondubbelzinnig gedemonstreerd dat 'een windmolenproject in een volgens de windkaart van Nederland windluw gebied een nog lagere productiefactor zal hebben dan de door Simon Rozendaal aangehaalde 20 procent. Bijgevolg is het project alleen met een forse overheidssubsidie van 30 tot 40 miljoen euro financieel haalbaar.'

'De overheid weet al jaren dat windenergie geen meerwaarde oplevert. Integendeel zelfs. Want wij worden verplicht om er vele miljarden op toe te leggen. Pure verspilling,' schrijft **Pieter Lukes uit Leeuwarden.**

'Een goed bestuurder zou zich

moeten afvragen of er een andere besteding van deze gelden mogelijk is, bijvoorbeeld voor de ontwikkeling van zonne-energie,' schrijft **L.P. Bolt uit Voor- schoten.**

'Het is werkelijk afschuwelijk hoe ons kleine, groene, kikkerlandje wordt vergiftigd door al die, soms bijna 200 meter hoge windturbines. En er zijn nauwelijks baten,' reageert **R. Evers uit Sittard.** 'Als alle plannen doorgaan, dan is er in Nederland over een aantal jaren geen plek meer te vinden van waaruit je niet met die gekmakende windturbines wordt geconfronteerd. Ik hoop dat het goed onderbouwde artikel van Simon Rozendaal tot bezinning zal leiden bij politici en dat het een omslagpunt te weeg zal brengen in het denken over – vooral – windenergie op land, voordat het te laat is.

Guus Gonggrijp uit Amsterdam reageert met de volgende historische anekdote: 'In Duitsland stuurde de fabrikant Hermann Honnef in 1929 aan Adolf Hitler zijn plannen voor 500 meter hoge windturbines, die dankzij de windkracht op de geplande locatie permanent stroom zouden leveren. Een antwoord bleef lang uit, ook op een tweede rapport in 1934, maar in 1940 kreeg hij te horen dat de Führer enthousiast was. Om duurzaamheid zal het hem niet zijn gegaan, wel om Duitse autarkie. Alleen zag Hitler meer in kleine molentjes op elk dak. Toch mocht Honnef met grote projecten aan de slag. Een succes werd het niet, ook niet in de latere Bondsrepubliek, en in 1961 is hij in armoede gestorven.'